

Takto dopadla soběstačnost USA v ropě a s plynem. Na rozdíl od propagandy

- CZ24 News | 29. července 2023

USA: Informační aféra, která se nazývá “soběstačnost USA v ropě a plynu”, je již dlouho na očích. Mnoho lidí se k ní však nedostalo ani nyní. A nestalo se to jen tak - Američané na tom pracovali.

Dříve panovalo obecné povědomí, že v USA jsou údajně velmi velká ložiska ropy a plynu. Hollywood natočil tolik filmů o ropném Texasu, že byly po celá padesátá léta hitem a byly často nominaty na Oscara – kdyby jen nádherný film “Giant” s Elizabeth Taylorovou, Rockem Hudsonem a Jamesem Deanem v hlavních rolích. Nebo jedna z prvních – a velmi kvalitních – telenovel s názvem “Dallas” (??? – pozn.překl.). Tam je v každém filmu v hlavní roli – ropa.

Vždyť i sám Rockefeller na americké ropě vyrostl! Tak nám to prezentovala americká propaganda – a vstúpila do hlav hlupáků na celém světě myšlenku, že “USA mají ropy předostatek”.

Na konci dvacátého století se však americká vláda rozhodla “zmrazit” těžbu na národních ropných polích, údajně “do lepších časů”. Přestože jsou USA na 11. místě na světě, pokud jde o prokázané zásoby ropy – 4,2 miliardy tun. Ve skutečnosti je to pouze 2,8 % světových zásob a poměrně žalostný údaj, například Venezuela má 6,5krát více ropy, ale Američané nemají taková srovnání a čísla rádi. Rádi oznamují jen 4,2 miliardy tun – na mouly to dělá dojem, blbci nevědí, s čím to srovnávat.

Potom je snadné moulům říct, že USA jsou největším producentem ropy na světě (samozřejmě na papíře). Ostatně chytrí lidé, kteří vědí, že USA mají jen 2,8 % světových zásob ropy, si okamžitě začnou klást otázky – jak tak malé zásoby přinášejí tak velkou produkci?

A ona se tu nijak nedaří představit. USA těžbu zmrazily a místo “zamražené” ropy Amerika vstoupila na světový trh s ... dolary.

Známa je historka, kdy dnes jubilující Henry Kissinger, který se dožívá 90 let, přesvědčil saúdského monarchu – v letech 1972-73 – aby ropu na světovém trhu vyměňoval pouze za dolary. Výsledkem bylo, že si Spojené státy, které v téže době opustily vázání dolaru na zlato, otevřely právě cestu k nezajištěným finančním závazkům, po níž dnes kráčí nepochopitelným směrem celý globalizovaný svět. (Dolar „jako“ přivázali k ropě – pozn.překl.)

V těchto podmínkách, kdy vše během krize “vře a bublá”, se jaksi nebylo možné podívat “do svatých knih”, tj. do posledních zpráv v médiích. I když všechny podrobnosti byly ctěné veřejnosti upřímně a včas sděleny. Dále všechny informace – otevřené publikace o zásadních rozhodnutích administrativy Bílého domu v otázce těžby uhlovodíků ve Spojených státech.

Právě díky těmto rozhodnutím USA údajně “dosáhly soběstačnosti v uhlovodících” při prakticky nulové těžbě na vlastních nalezištích (mimochodem, z tohoto důvodu vyvolává oficiální údaj o 4,2 miliardách tun prozkoumaných zásob USA vážnou skepsi – jak mohly být tyto zásoby jen nakresleny na papíře? Podvody a falšování s odhadem zásob USA byly odhaleny již mnohokrát, došlo ke skandálům – ale americká média je ututlala). Tedy téměř.

Tak jak vlastně proběhla papírová “soběstačnost USA v ropě”?

“George W. Bush zrušil zákaz těžby ropy v kontinentálním šelfu USA,” uvedla ruská TVC 15.

července 2008. "Pouze tyto domácí zásoby – jsou schopny zajistit Spojeným státům "černé zlato" v množství, které odpovídá deseti letům současné americké produkce ropy."

Idioti nic nepochopili – a mezitím v této větě se vlastně přiznává, že skutečná těžba ropy v USA je desetkrát nižší než „namalovaná“.

Zákaz těžby ropy v kontinentálním šelfu zavedl před lety George Bush starší. Bush starší ropě rozuměl a uvědomil si, že je možné čerpat zásoby na papíře, aby se zhroutila cena ropy a tím vznikly SSSR problémy s devizovými příjmy – ale skutečná ropa se z papíru čerpat nedá. Aby se to zakrylo, byla po rozpadu SSSR těžba z papírových nalezišť pod věrohodnou záminkou "ekologie" zakázána.

"Prezident G. Bush také doufá, že zástupci zákonodárního sboru přijmou rezoluci o odpovědné těžbě ropy na moři. Kromě toho šéf Bílého domu vyzval kongresmany, aby povolili těžbu "černého zlata" v Arktidě – u pobřeží Aljašky."

Pak ale zavál další vítr změn. Moci ve Spojených státech se chopili samolibí idioti, kteří sami uvěřili lžím, kterými Spojené státy tolik let krmil svět.

"Osud desetiletí trvajícího sporu mezi americkými ochránci přírody a americkými ropnými a plynárenskými společnostmi byl zpečetěn," napsal v roce 2010 list Rossijskaja gazeta. Barack Obama během své předvolební kampaně pod "zelenými" hesly na letecké základně Andrews oznámil, že zruší 20 let trvající zákaz těžby uhlovodíků na americkém pobřeží Atlantiku, severní Aljašky a Mexického zálivu. Podle administrativy Bílého domu zabije oznámený plán dvě mouchy jednou ranou – zachová bezpečnost životního prostředí a sníží závislost USA na zahraničních dodavatelích energie.

"Jen v rozsáhlých oblastech u amerického pobřeží Atlantiku, kde by se brzy mohly nacházet těžební plošiny, se podle odhadů US Geological Survey nachází více než 1 bilion krychlových metrů plynu a přibližně 4 miliardy barelů ropy. Předpokládá se, že vrty by mohly začít 75 kilometrů od pobřeží Virginie a 150 kilometrů od pobřeží Floridy. Licence na právo těžby však budou mít producenti ropy a zemního plynu k dispozici až v roce 2012 – do té doby plánuje americký ministr vnitra Ken Salazar provést veškeré přípravné práce," napsala Rossijskaja gazeta.

A co se dělo dál? U pobřeží Floridy již stojí les ropných plošin? Vždyť už je to víc než deset let.

Ahahahahahahaha, na to se vykašlete – od roku 1988 nebyl ve státě Florida otevřen ani jeden nový vrt. Těžba ve státě činí méně než 2 miliony barelů ročně. To proto, že "floridský šelf" je jalová, papírová ropa. Ani ve Virginii není situace o moc lepší.

Za celou tu dobu ropné společnosti provedly pět průzkumných vrtů ve floridských vodách Atlantiku a 51 průzkumných vrtů na federálních pronájmech ve vnějším kontinentálním šelfu atlantického pobřeží (poblíž Virginie). Těžba nebyla nikdy zahájena a další vrty – tadadadáám – ZAKÁZÁNY. Hádejte proč.

"USA by se mohly v příštích letech stát největším producentem ropy a předstihnout Rusko i Saúdskou Arábii. Americká těžba ropy roste již čtvrtým rokem," optimisticky informovala Gazeta.ru v říjnu 2012, na vrcholu očekávání od otevření amerického šelfu.

V jistém smyslu noviny to uhodly – USA se skutečně staly největším producentem ropy a předstihly Rusko i Saúdskou Arábii. Staly se jím však pouze na papíře. Těžba v šelfu se nerozběhla a k dosažení cíle – lži o "největším producentovi ropy" a "soběstačnosti USA" – bylo třeba vymyslet něco nového.

Tím "novým" byla takzvaná "břidlicová ropa", kolem níž se začala rozdmýchávat hysterie právě ve chvíli, kdy průzkumné vrty na americkém šelfu ropu nevytěžily.

Těžba ropy a dalších kapalných uhlovodíků ve Spojených státech v roce 2012 vzroste o 7 % na přibližně 10,9 milionu barelů denně, napsala agentura Associated Press s odkazem na údaje amerického ministerstva energetiky. Jedná se o čtvrtý rok růstu v řadě a největší skok v produkci od roku 1951.

Pro srovnání, světový lídr – Saúdská Arábie – v roce 2011 vytěžil 11,2 milionu barelů denně. Rusko v roce 2011 produkovalo přibližně 10,2 milionu barelů denně.

Podle “expertů” najatých Američany v koupených médiích v roce 2012 budou USA v tomto ukazateli nadále růst a stanou se v příštích letech světovým lídrem. Podle prognózy Citibank by těžba ropy v USA mohla do roku 2020 dosáhnout 13-15 milionů barelů denně a sever USA by se stal “novým Blízkým východem”.

Cíle byly stanoveny a bylo třeba je splnit. USA však mají jaksi málo ropy. Až dosud USA čerpaly převážně starou ropu z Texasu a Mexického zálivu – tato ložiska jsou však prakticky téměř vyčerpaná.

Proto byla vymyšlena pohádka o “břidlicové ropě”. Tato technologie je v podstatě založena na myšlence vytlačit z již vyčerpaného ložiska (například v Texasu) další ropu pomocí frakování a horizontálních vrtů na již dokončené infrastrukturu starých vrtů. Pokud se do toho vloží hodně peněz a zdrojů, lze skutečně rychle dosáhnout růstu těžby.

Jestliže například na počátku roku 2010 na největším permském poli v západním Texasu činila produktivita jedné vrtné soupravy asi 180 barelů denně, pak během roku 2010 poměrně rychle rostla a v roce 2011 dosáhla vrcholu: téměř 1,6 tisíce barelů denně. Výtěžnost se zvýšila téměř desetinásobně. Část z toho byla samozřejmě jen nakreslena na papíře – ale část růstu byla přesto skutečná.

Bohužel pro Američany je tento růst krátkodobý a za vysokou cenu – **USA však neměly v úmyslu reálnou těžbu, potřebovaly jen zástěrku, panamu k manipulaci s cenami ropy.**

A blbci jim na to skočili. Blbec není mamut, blbec nevymře.

Zkrátka a dobře, USA si v “produkci” ropy, kterou na trhu překupují americké ropné společnosti, prostě píší samy sobě. Shell nakupuje ropu z Ruska a pak ji lusknutím prstů prodává do USA jako “americkou” ropu. Kdo si tohoto falšování všimne, když ropa dorazila do USA na tankeru pronajatém společnostmi Shell? Nikdo. A ti, kdo se v tomto tématu chtějí vrtat, budou zakopáni.

Ve skutečnosti právě teď USA dovážejí ropné produkty a uhlovodíkové suroviny z téměř 40 zemí světa. A to jen podle oficiálních údajů.

Mimochodem, všimli jste si, že všichni dnes tak nějak mlčí o “břidlicové ropě”? Pokud se mluví o hydraulickém štěpení, je to v rámci tématu “břidlicový plyn”. Téma ropy se brzdí – protože cena pohonných hmot na domácím trhu velkého producenta ropy USA vyletěla z 30 centů za litr na 3 dolary – desetinásobek. Začaly výpadky pohonných hmot, na jejichž vrcholu se cena benzínu pohybovala až na 13 dolarech za galon (viz foto v titulku). Jak je to možné, když jsou USA “největším producentem ropy na světě”? Tady už i “zabednění” američtí občánkové začali cosi tušit.

Americké lži lze nepřímou hodnotit podle počtu aktivních vrtných souprav. Jejich počet dělá obrovské, logikou nevysvětlitelné skoky. Vezměte si toto:

Počet vrtných souprav v USA v 21. století dosáhl vrcholu v roce 2011 (kdy jich bylo přes 2 000), ale pak několikrát prudce klesl. A při každé spirále byl počet vrtů nižší než při té předchozí. Například

před velkým poklesem v roce 2014 činil jejich počet 1,9 tisíce a v roce 2016, uprostřed propadu cen ropy, klesl 4,5krát, na 400 jednotek. Na začátku roku 2019 jich bylo přes tisíc a v roce 2020 v jednu chvíli jejich počet klesl na 370 (a to i přes vysoké ceny ropy).

Prostě si položte otázku - kam by se mohlo podít 1 500 plošin s personálem? Byly vůbec ve skutečnosti, nebo existovaly jen na papíře v okamžiku, kdy se dostaly půjčky na těžbu další "břidlice"? Není to těžké - všechny vrtné soupravy vypadají stejně jedna jako druhá, přesouvají je z místa na místo a evidují jako nové.

Takto vypadá situace se skutečnými vrtnými soupravami v Permianu. Jestliže v roce 2010 jejich produkce za rok prakticky neklesala, v roce 2023 dosáhl pokles produkce 400 tisíc barelů denně. To znamená, že se již nevyplatí spoléhat na to, že staré vrty zvýší produktivitu - vše, co se z nich dalo vyždímat těmi nejdravějšími metodami, již bylo vyždímáno.

Všimněte si, že Permian je nejspolehlivější pole v Americe, pokud jde o růst produkce. Eagle Ford a Bakken vypadají mnohem vyčerpaněji a produktivita míst je znatelně nižší.

Proto američtí producenti tedy nebudou vrtat nové vrty, ani kdyby ceny ropy přeskočily hranici 100 dolarů za barel. Vzali si obrovské množství úvěrů na těžbu "z břidlic" ve starých formacích - nyní je nereálné tyto úvěry splácet, dokonce ani obsluhovat úroky kvůli rostoucím úrokovým sazbám. Více než polovina producentů již zkrachovala a zbytek nechce nic dělat, dočerpává staré vrty a vyhlašuje bankrot.

A Biden s tím nemůže nic dělat. Ani žádný jiný další prezident USA.

Tak dopadla "soběstačnost USA v ropě". Podobně je to s plynem.

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Peter008/Pokec24